

“Ισχύς και τείχος και όπλον σοφού η φρόνησις.”
Πυθαγόρας ο Σάμιος

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΕΝΑΣ ΚΡΥΦΟΣ ΠΟΝΟΣ

Στα χρόνια μετά την αποσπίρτηση της Κοινότητας Αντελαίντ το 1959 από την Αρχιεπισκοπή, που ακολούθησαν οι αποσπίρτησεις από τις Κοινότητες Μελβούρνης και Νιουκασλ, συνεχίστηκε η ραγδαία πληθυσμιακή αύξηση της ομογένειας στους Αντίποδες και οι νεομετανάστες ρίχτηκαν με ενθουσιασμό στη δουλειά βάζοντας τα θεμέλια της μελλοντικής ευημερίας για τις οικογένειές τους. Πρώτο μέλημα του μετανάστη ήταν ν' αποκτήσει ένα σπίτι και να το εξοφλήσει γρήγορα με όσες υπερωρίες άντεχε το κορμί του ή και με δεύτερη δουλειά, ενώ το επιχειρηματικό δαιμόνιο του Έλληνα άρχισε να διαπρέπει στον “πισινό τής γης” που έλεγε ο Πολ Κίτινγκ.

Η Αυστραλία πρόσφερε τις ευκαιρίες για να προκόψουν οι μετανάστες της και μέσα στην ομογένεια χιλιάδες συμπατριώτες μας τις άρπαξαν με τα δύο χέρια για να φτιάξουν μεγάλες περιουσίες. Όμως σε κάθε κανόνα υπάρχουν εξαιρέσεις και κάποιοι άνθρωποι μας δεν μπόρεσαν ν' αντιμετωπίσουν τις αντιξοότητες που βρήκαν μπροστά τους. Αυτοί οι άνθρωποι βρέθηκαν κλεισμένοι σε ψυχιατρεία επειδή έλειπε η προστασία όταν την είχαν ανάγκη, γιατί οι Κοινότητες ήταν απασχολημένες με το «εκκλησιαστικό» πρόβλημα, ενώ οι ενορίες της Αρχιεπισκοπής προσπαθούσαν να εδραιωθούν και να εξοφλήσουν τα χρέη για τις εκκλησίες τους.

Η πρώτη επαφή μου με συμπατριώτες μας στα ψυχιατρεία του Α-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και...μη

ντελαίντ έγινε μια Κυριακή τού Πάσχα όταν με πρωτοβουλία τού γραμματέα τής εκεί Κοινότητας, Σταύρου Κουσσαδία, πήγαμε αυτός, ο πατέρας μου και εγώ για να πούμε το “Χριστός Ανέστη” στους άτυχους συμπατριώτες μας και να

αλλά υπήρχαν και άλλες αιτίες οικονομικές, αισθηματικές, αρρώστιες, οικογενειακά προβλήματα κλπ. Σύμφωνα με διακεκριμένη συμπατριώτη, την εποχή εκείνη οι γυναίκες μετανάστριες ήταν “η γενιά τού valium”.

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΔΙΧΑΣΜΟΥ

“Εκκλησιαστικό”: Δύσκολη αλλά όχι αδύνατη η λύση

τους μοιράσουμε κόκκινα αυγά.

Θα μπορούσα να γράψω ένα βιβλίο με τις εμπειρίες μου γύρω από τα ψυχολογικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πρώτοι μετανάστες, αφού μόνο στο Αντελαίντ ανά πάσα στιγμή υπήρχαν δέκα και πλέον δικοί μας άνθρωποι στα ψυχιατρεία που σπάνια δέχονταν επισκέπτες από συμπατριώτες τους.

Βασικό ψυχολογικό πρόβλημα ήταν η κατάθλιψη σε διάφορες κλίμακες σοβαρότητας που οδηγούσε και στην αυτοκτονία με βασική αιτία την μοναξιά σε έναν ξένο τόπο,

Το στίγμα τού “τρελού” εμπόδιζε τους ανθρώπους αυτούς να ζητήσουν βοήθεια, αλλά δεν ήξεραν και πού να αποταθούν, αφού στην οργανωμένη παροικία δεν υπήρχαν οι σημαντικές υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας. Το Συμβούλιο τού Καλού Γείτονα προσπαθούσε να καλύψει με εθελοντές αυτή την ανάγκη και πολλές φορές με επιτυχία για να επανέλθουν στην κοινωνία υγιείς οι συμπατριώτες μας. Θα κλείσω εδώ αυτή την παράγραφο για τα ψυχολογικά προβλήματα των μεταναστών εκείνα τα χρόνια επειδή δεν

είμαι ειδικός, ούτε ερευνητής.

Όταν ήρθα στο Σίδνεϊ το 1968, η Κοινότητα εδώ ήταν σκιά τής Κοινότητας Αντελαίντ σε ισχύ και δραστηριότητες. Ένας φίλος με μακρά πορεία στην Κοινότητα μου λέει ότι αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η πόλη μας είναι έδρα τής Αρχιεπισκοπής, όμως δεν ήταν αυτός ο μόνος λόγος. Μέσα στην Κοινότητα υπήρχαν πολλές τάσεις, ακόμη και ανάμεσα στους αριστερούς που ανταγωνίζονταν όχι μόνο για τα πρωτεία στον ιστορικό φορέα, αλλά και ποιός ήταν πιο “σκληρός” απέναντι στην Εκκλησία.

Υπήρχε και η άποψη αριστερού παροικιακού ηγέτη ότι σύγκρουση με την Αρχιεπισκοπή ήταν “ταξική πάλη”(!), όμως πιο σημαντικός ήταν ο αντιχουντικός αγώνας τής Κοινότητας, ενώ ήδη υπήρχαν υποψίες ότι ο Ιεζεκιήλ ήταν υποστηρικτής των συνταγματαρχών.

Μετά την εγκατάσταση τής δικτατορίας στην πατρίδα μας, οι μεγάλες εφημερίδες τής ομογένειας “Νέος Κόσμος” στην Μελβούρνη και ο πάλοι ποτέ “Πανελλήνιος Κήρυκας” στο Σίδνεϊ με τον Δημήτρη Καλομοίρη και τον Αγγελο Κούρλιο (για να εξηγουμέθα) υποστήριζαν τις ανεξάρτητες Κοινότητες και τον αντιδικτατορικό αγώνα, ενώ οι μικρότερες “Εθνικών Βήμα” στο Σίδνεϊ και το “Φως” στην Μελβούρνη υποστήριζαν τη χούντα και την Αρχιεπισκοπή. Όμως, η ομογένεια ήξερε να ξεχωρίζει τη θρησκεία της από την πολιτική και η Αρχιεπισκοπή ήταν πανίσχυρη, με αδύνατο κρίκο ίσως το Αντελαίντ.

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, η συνέχεια.

* Θέατρο

Υπενθυμίζουμε την θεατρική παράσταση από την Sydney University Greek Society (SUGS) τού θεατρικού έργου “Το παιχνίδι τής τρέλας και τής φρονιμάδας”, μια κωμωδία τού Γιώργου Θεοδοκά με σκηνοθέτη τον Δρ Βρασίδα Καραλή και ηθοποιούς τους: Γρηγόρη Βέτσικα, Κάρλι Παντούλη, Χάρη Μαυρολέφτερο, Ελένη Μαρκέτου, Αντωνία Ρουσάκη, Μάρκου Χάρβι, Αγγελο Μπέλλα, Σταυρούλα Παπαδοπούλου, Αικατερίνη Αντζουλάτου, Χλόη Κωνστανταίν, Κρις Σέργκις, Κρις Παπαδόπουλο, Κρίστιαν Κατσίκαιο και την Μιμικά Βαλαρή.

Η παράσταση στα πλαίσια τού Ελληνικού Φεστιβάλ θα δοθεί μεθαύριο Παρασκευή 4 Ιουνίου και Σάββατο 5 Ιουνίου στις 8 μ.μ. και την προσεχή Κυριακή στις 2 μ.μ. και 6 μ.μ. στο Fusebox (The Factory Theatre), 105 Victoria Road, Marrickville και ώρα 7 μ.μ.

Τί λέτε; Ν' αρχίσω πάλι τα παρακάλια για να πάτε Θέατρο; Οι ικανότητες και δυνατότητες τού Δρ Βρασίδα Καραλή είναι γνωστές, αλλά συνεργάζεται μαζί του και η πολύ έμπειρη Μιμικά Βαλαρή. Αυτά είναι εγγύηση για καλό Θέατρο και δεν πρέπει να το χάσετε. Εξασφαλίσετε σήμερα κιόλας τις θέσεις σας!

* Καλόο!

Γίνεται, λοιπόν, συνεδρίαση στην Βουλή, μετά την ανακοίνωση των σκληρών οικονομικών μέτρων και λέει ο Παπανδρέου ότι πρέπει να πάρουν μέτρα για την τόνωση του ηθικού των βουλευτών για να μπορέσουν να κάνουν την δουλειά τους καλύτερα. Προτείνει, λοιπόν, ότι πρέπει να αλλάξουν τις μοκέτες στην Βουλή από κόκκινες να τις κάνουν μπλε. Ψηφίζουν και το αποφασίζουν.

Προτείνει ο Σαμαράς να στολιστεί η αίθουσα της Βουλής με Ελληνικές σημαίες για να ενισχυθεί το εθνικό φρόνημα. Ψηφίζουν και το αποδέχονται. Προτείνει τέλος ο Καρατζαφέρης πριν από κάθε συνεδρίαση της Βουλής να παίζει ο Εθνικός ύμνος. Ψηφίζουν και αυτό και το κατοχυρώνουν. Όση ώρα ψηφίζουν τις αλλαγές, είναι μια γριούλα, καθαρίστρια στην Βουλή, που κάθε-

Ποιοί ανατρέφουν τρομοκράτες...

Πόσο χρονικό διάστημα θα διαρκέσουν οι “έντονες” διεθνείς αντιδράσεις και “οργή” που προκάλεσε η επίθεση Ισραηλινών κομάντος τα ξημερώματα στα πλοία του «στολίσκου της ελευθερίας» που μετέφερε ανθρωπιστική βοήθεια στη Λωρίδα της Γάζας, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους τουλάχιστον δεκαεννέα και να τραυματιστούν δεκάδες από τους επιβαίνοντες; Τρεις ημέρες; Μια εβδομάδα; Ας πούμε δύο εβδομάδες μέχρι να συνεδριάσει ο ΟΗΕ και να καταδικάσει την απάνθρωπη στρατιωτική επιχείρηση των Ισραηλιτών εναντίον πλοίων που μετέφεραν ανθρωπιστική βοήθεια στο τεράστιο στρατόπεδο συγκέντρωσης γυναικοπαίδων που είναι η Γάζα.

Η επίθεση έγινε σε διεθνή ύδατα, από τους καλύτερα εκπαιδευμένους κομάντο στον κόσμο, αλλά το Ισραήλ προβάλλει το παραμύθι του όπως έγραψε προ πολλού ο Καζαντζάκης. Οτι οι κομάντος αντέδρασαν και σκότωσαν ανθρωπιστές επειδή τα καυμενούλια δέχτηκαν... επίθεση! Ο θύτης εμφανίζεται για άλλη μια φορά με τον πιο αισχρό τρόπο σαν θύμα, όπως κάνει όποτε εισβάλλει στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη και σκορπά τον θάνατο και την καταστροφή, όπως κάνει όποτε εισβάλλει σε γειτονικές χώρες και αρπάζει τα εδάφη τους.

Το Ισραήλ δεν κινδυνεύει από κανέναν. Έχει κερδίσει όλους τους πολέμους με τους Αραβες, είναι μια από τις μεγαλύτερες στρατιωτικές δυνάμεις τού κόσμου με τα πιο σύγχρονα όπλα και πυρηνικό οπλοστάσιο. Επιπλέον έχει την υποστήριξη των ΗΠΑ που εγγυούνται την επιβίωσή του. Όμως, όλοι κινδυνεύουμε από το Ισραήλ που ανατρέφει τρομοκράτες με την αλαζονία του και την αδιαφορία του για την ανθρώπινη ζωή, που μιμείται τις φρικιαστικές ναζιστικές μεθόδους για να επεκτείνει τα σύνορά του και να κρατήσει υπόδουλους τούς Αραβες.

Και έχεις αυτούς που τους ενοχλεί η αθώα μαντήλα, η οποία ούτε παιδάκια σκοτώνει, ούτε σπία γκρεμίζει...

Όλοι αυτοί που σήμερα αντιδρούν “έντονα” και με “οργή” για το έγκλημα των Ισραηλιτών, σε τρεις ημέρες, σε μια βδομάδα, άντε σε δύο εβδομάδες θα έχουν ξεχάσει το έγκλημα και θα πάνε στο Τελ Αβιβ για να υποβάλουν τα σέβη τους...

ται στην πόρτα και κοιτάζει με απορία και απόγνωση τον Παπανδρέου.

Ο Γιώργος την βλέπει και αφού τελειώνει η ψηφοφορία, πηγαίνει προς το μέρος της και την ρωτά:

“Γιαγιούλα, γιατί όση ώρα ψηφίζαμε για τις αλλαγές στην Βουλή εσύ με κοιτούσες με απορία;”

Και με άνεση η γριούλα απαντά:

“Πριν διοριστώ με μέσο στην Βουλή, ήμουν καθαρίστρια σε ένα μπουρδέλο. Όταν οι δουλειές δεν πήγαιναν καλά, αλλάζαμε τις πουτάνες όχι τις μοκέτες!”

Αγαπητοί Γερμανοί συμπατριώτες, βοηθώντας την Ελλάδα είναι σα να βοηθάμε την ίδια μας την πατρίδα! Εκεί είναι ο ΟΤΕ μας, το ΕΛ Βενιζέλος μας, η ΔΕΗ μας, η Αττική μας οδός, ο ΟΣΕ μας, ο Αλφα μας, τα LIDL μας, τα CARREFOUR μας και η SIEMENS μας!!!

